ANUL III. — Nr. 882. | EDIŢIA A DOUA | VINERI, 12 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 11 Iulie 1891.

O LEGE INFAMA

In timpul din urmă s'aŭ petrecut niște evenimente carĭ aŭ aparenţe marĭ, dar un fond foarte puţin însemnat, şi carĭ aŭ absorbit atât presa cât şi pe toţĭ politicianiĭ din toate partidele.

Aceste chestiĭ cu falşe aparenţe ne ţin în jurul lor, ne fac să ne învârtim numaĭ pe lângă dînsele, să le discutăm, să le întindem, să brodăm discuţiĭ fantastice pe felurite tonurĭ asupra lor.

Ast-feliu că, la gradul unde am ajuns azĭ cu discuţia, ele ne daŭ un material pe care putem să-l abordăm din noŭ şi să plictisim publicul în tot timpul vacanţeĭ.

Intre altele, aceste chestiĭ sunt: *interpelarea Aslan* şi *amorurile luĭ Ferdinand*. Eĭ bine, aceste chestiĭ formează obiectul preocupărilor zilnice, deşi discuţia lor putea să fie mult maĭ scurtă.

Insă dacă chestiile acestea n'ar avea alt cusur de cât acela de a fi provocat vorbă multă, n'ar fi nimic; rĕul cel mare constă însĕ în faptul că din cauza lor se distrage atenţia opinieĭ publice de la loviturile reacţionare pe care ni le dă guvernul actual.

Noĭ româniĭ însă tocmaĭ aşa sîntem: dintr'un lucru de nemica căutăm să dăm naştere la munţĭ giganticĭ, iar adevĕratele chestiĭ mult maĭ însemnate, le lăsăm adesea pe planul uităreĭ.

Să dovedim aceasta.

Guvernul luĭ Florescu, prin organul generaluluĭ Lahovary, bucuros că atenţia publică este atrasă în altă parte, a modificat legea recrutăreĭ, în aşa mod în cât atentează la viaţa civilă a cetăţenilor.

Generalul Lahovary a mărit durata serviciuluĭ militar la *şeapte* anĭ. Auziţĭ! *şeapte* anĭ în loc de *treĭ* anĭ cum era maĭ înainte! Ceĭ drept, generalul Lahovary ne spune că serviciul activ va fi tot de *treĭ* anĭ, şi că ceĭ-l'alţĭ *patru* anĭ vor fi de *congediŭ militar*, în care *fostul* soldat, care este astă-zĭ cetăţean liber, de acum înainte va fi sub puterea legilor militare.

Puterea militărească va dispune de dênsul în orĭ-ce moment. Orĭ când şi orĭ pentru ce va putea fi dat în judecată militară, chemat în cazarmă, i se va interzice tot ce ar crede de cuviinţă un şef din vre-o circumscripţie militară.

Aşa de exemplu, dacă un om ar denunţa injustiţiile, risipa banilor şi başbuziciile ce se petrec în armată şi ar fi în *congediu militar*, orĭ când poate fi dat în judecată militară, pentru că a atins prestigiul militar şi poate fi condamnat saŭ închis. Saŭ alt exemplu: Un om, fiind în *congediu militar* şi cunoscut ca avênd cutare ideĭ politice, poate fi orĭ când împiedecat în exercitarea drepturilor cetăţeneştĭ aşa cum voeşte el.

Soldatul în *congediu* poate fi concentrat sub diferite pretexte saŭ împedecat de la vot. Ast-fel, fie-care cetăţean, după *treĭ* anĭ de un chinuitor serviciŭ militar, va fi cu sabia luĭ Damocles deasupra capuluĭ sĕŭ timp de *patru* anĭ.

Nu va putea face un pas, nu va putea face o mişcare, ca să nu fie la discreţia reglementelor militare.

Inchipuiţi-vĕ ce va fi cu ţărănimea noastră. Câte abuzurĭ nu se vor face! Dacă în actuala stare de lucrurĭ, ţăranul tot este ţinut şi chinuit la manevrele anuale, apoĭ ce va fi de azĭ încolo, când ţărănimea va sta *şapte* anĭ sub legile militare?

Această reformă de *şapte* anĭ e o întoarcere la timpurile de la 1870, când durata serviciuluĭ militar era de *şapte* anĭ. Un cetăţean făcea *şapte* anĭ neîntrerupţĭ! Generalul reacţionar, neputênd aduce *întocmaĭ* această stare din trecut, a readus'o sub numele de *patru* anĭ de *congediŭ*.

Iată reacţionarismul, şi lovitura ce dă libertăţeĭ cetăţeneştĭ.

Căcĭ, să ne înţelegem bine: ce însemnează *congediu militar?* Nimic alta de cât că soldatul este lăsat pentru diferite motive acasă, şi poate fi chemat la cazarmă, orĭ când şi în orĭ-ce moment. In tot acest timp cetăţeanul este tot soldat supus legilor militare.

Dar cu această dispoziţiune draconică, cu acest *congediu militar* de patru anĭ, s'a atentat cu conştiinţă la libertatea cetăţenilor. In loc ca durata împovărătoruluĭ impozit de sânge să fie redusă, ea este prelungită. Tendinţa democratică a societăţeĭ moderne, care constă în a micşora puterea barbară a militarismuluĭ, este cu totul anihilată.

De azĭ înainte vom avea întărirea militarismuluĭ şi reinvierea luĭ în forma dinainte de 1870.

Această lovitură a fost dată pe furiş de cârmaciĭ reacţionarĭ în momentul când atenţia publică era distrasă în altă parte.

Reacţiunea ipocrită se însinuiază pe ascuns în organizmul nostru social.

La adăpostul monocluluĭ luĭ Lahovary se ascunde privirea lupuluĭ flămînd, a reacţionaruluĭ sîngeros.

Săriţĭ! Lupul a intrat în stână!...

Un rezervist.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

TELEGRAME

BRESLAU, 10 Iulie. — Multe părţĭ din Silesia sunt inundate, valea rîuluĭ Neiss se aseamĕnă cu un lac întins; maĭ multe sate sunt sub apă, locuitoriĭ fug. Sola şi Vistula s'aŭ revĕrsat de asemenea. Stricăciunile sunt considerabile.

TROPAU, 10 Iulie. — In urma ploilor marĭ, Oppa, Mohra şi alte rîurĭ s'aŭ revĕrsat şi aŭ acoperit câmpurile, recolta este compromisă; cartierele de jos din Tropau sunt inundate.

LISABONA, 10 Iulie. — In urma perderilor asupra schimbuluĭ, administraţia poştelor portugeze a suspendat expediţia mandatelor poştale pentru streinătate.

UN NOU OMOR IN ARMATA

Primim următoarea scrisoare din Ploieştĭ, căreia 'ĭ dăm loc în coloanele noastre ast-fel cum este scrisă de autorul eĭ.

Am trimis pe unul din colaboratoriĭ noştri la Ploeştĭ spre a cerceta cazul, precum şi dispoziţiile ce a luat parchetul şi autorităţile militare d'acolo.

Domnule Redactor,

Cu onoare vĕ supuiŭ la onorabila D-voastre cunoştinţă următoarea nenorocire, ce am suferit din cauza tâlharilor şefĭ din armată, adică din a sergentuluĭ-major Roşu, din Regimentul Nr. 7 Dorobanţĭ, Ploieştĭ.

Ierĭ dimineaţa Marţĭ, ducêndu-se fiul meŭ Marinescu Gh. la regiment, îndată cum s'a prezentat, numitul sergent-major a început a'l bate în cap, l'a trântit jos, l'a călcat cu picioarele şi în urmă vĕzênd că nu maĭ vorbeşte, a poruncit de l'a dus la arest. Dus de soldaţĭ pe mâinĭ la arest, acolo aŭ observat soldaţiĭ că este mort, îndată aŭ spus sergentuluĭ-major că Marinescu este mort. El auzind, a ordonat ca să'l înfăşure în o pătură şi să'l ducă la spital. S'a făcut. Dar la spital, moaşa care era acolo, a spus că de ce aduce morţiĭ la spital — iar soldaţiĭ aŭ rĕspuns: MORTUL NI L'A DAT D-NUL SERGENT-MAJOR ROŞIU.

Domnule Redactor, sunt om sărac, bĕtrân şi maĭ am alţĭ copiĭ micĭ şi numaĭ pe acesta îl aveam ca ajutor la bĕtrâneţe. De ştiam că în armată îl vor omorĭ fără vină, îl treceam peste graniţă.

In vedere că sunteţĭ apĕrătoriĭ dreptăţiĭ vĕ rog faceţĭ a se publica acest fapt, a se constata de urgenţă, ca să nu se facă muşama.

Am reclamat D-luĭ maior, căcĭ D. colonel lipseşte la băĭ.

Am reclamat D-luĭ Procuror, căcĭ D. Prim-procuror este la băĭ.

Am reclamat D-luĭ Ministru de resbel prin telegraf, recipisa No. 1629 din 22 (7) 8 ore dimineaţa, dar cred că şi acesta va fi tot la băĭ.

Sunt sigur că veţĭ face totul de a publica.

Marin Mateiŭ Croitoru
Strada Lumineĭ No. 219. Ploeştĭ.

Ştirĭ despre Muntenegru

CONSTANTINOPOL, 10 Iulie. — In urma unuĭ ultragiu făcut uneĭ tinere fete din Karatoprak (Muntenegru) de către 4 albanezĭ musulmanĭ aĭ tribuluĭ Mallissorilor, guvernul muntenegrean a declarat Porţeĭ că dacă culpabiliĭ nu vor fi arestaţĭ şi pedepsiţĭ, el va interzice Malissorilor de a veni la Karatoprak, unde aceştia aŭ proprietăţĭ şi maĭ cu seamă păşune. Poarta a ordonat îndată guvernatoruluĭ din Scutari de a căuta şi de a judeca pe culpabilĭ, spre a evita punerea în execuţie a ameninţăriĭ Muntenegruluĭ, care ar putea să aibă consecinţe foarte grave.

MOSTAK, 10 Iulie.—Graniţa Herţegovineĭ, este cu desăvârşire liniştită; cu toate acestea este adevĕrat că la 5 Iulie o bandă de muntenegrenĭ a năvălit în Preszliene (districtul Bilek), dar dând de o patrulă de geandarmĭ, s'a retras din colo de graniţă; ea a avut un om grav rănit.

BRĂTESCU

Acest nemernic beţiv şi-a făcut de cap.

Luat de la acsize unde s'aŭ comis atâtea abuzurĭ, a devenit furios până a uita că autoritatea şi casa comunală nu sunt cârciuma luĭ Zdrafcu. In toate zilele provoacă scandalurĭ şi ce e maĭ revoltător 'şĭ permite a insulta pe colegul sĕŭ, D. Hagi Stoica, chiar în sala de şedinţe a Consiliuluĭ.

Erĭ, Miercurĭ, lucrurile aŭ mers de la înjurăturĭ la bătae.

O ceată de tâlharĭ, foştĭ în serviciul Primărieĭ, după ce aŭ luat instrucţiile beţivuluĭ lor şef, s'aŭ năpustit asupra D-luĭ Hagi Stoica cu intenţiune d'a'l bate chiar în sala Consiliuluĭ. Numaĭ intervenirea la moment a D-luĭ I. Rîmniceanu, locţiitor de Primar, care s'a expus d'a fi bătut, poate şi omorît de tâlhariĭ luĭ Brătescu, a putut să scape pe D. Hagi Stoica.

Parchetul şi poliţia aŭ fost chemaţĭ pentru a da afară din Casa Comunală pe aceştĭ bandiţĭ, pe care aflăm că'ĭ vor da în judecată.

* * *

De mult am regretat stăruinţa ce am pus pentru alegerea D-luĭ Pache Protopopescu ca primar al Capitaleĭ. Azĭ rugăm pe D. Ministru de Interne, să grăbească cât maĭ curând disolvarea Consiliuluĭ, pentru a evita crimele la care sunt predispuşĭ aceştĭ beţivĭ, a cărora boală de bĕutură a ajuns la ultimul grad. **Argus.**

EXPOZIŢIA RUSEASCA LA PARIS

PARIS, 10 Iulie. — Consiliul municipal din Paris a aprobat ca dovadă de simpatie pentru Rusia, proiectul de locaţiune de la 1 Ianuarie până la 31 Decembre 1892 a palatuluĭ maşinelor şi a uneĭ galeriĭ de 30 metriĭ pentru o expoziţie rusească. — Administraţia franceză va percepe cu titlu de locaţiune 10 la sută numaĭ din intrărĭ.

OBRĂZNICIILE MADAMEI

Madama din strada Clemenţeĭ a scris erĭ o prostie, — lucru care i se întâmplă destul de des, — însă acea de erĭ e prea boacănă pentru a nu fi relevată.

Vorbind de căsătoria Prinţuluĭ Ferdinand cu D-şoara Văcărescu, bătrîna cocotă, uitând antidinasticismul sĕŭ din 1887 şi 1888, exclamă: — *Această căsătorie ar fi fost o lovitură adusă Dinastieĭ, şi o pagubă nereparabilă cauzată Ţăreĭ . . . . .*

Şi maĭ departe:

Câţĭ-va ziariştĭ fără legăturĭ şi fără influenţă aŭ susţinut această căsătorie . . . . .

Românul, *Lupta*, *Adevĕrul* sunt ziare fără legătură, fără influenţă în ţară. — Ce prostie!

Madama s'a şi obrăznicit, şi nu s'a gândit că o vom întreba: care-ĭ sunt legăturile? Unde îşĭ exercită influenţa?

Legăturile-ĭ sunt cordelele, panglicele, fustele din *High life*.

Influenţa o exercită în buduoarele cocotelor.

Madamo! — Să'ţĭ vezĭ lungul nasuluĭ, şi să nu maĭ îndrăzneştĭ a vorbi în numele poporuluĭ.

Locul tĕŭ e în întunerecul alcovuluĭ.

Un om din popor

SCRISORI DIN GERMANIA

(Corespondenţă specială a ziaruluĭ *Adevĕrul*)

In tot regatul Hanovreĭ s'aŭ făcut maĭ zilele trecute foarte multe perchiziţiunĭ după documente care să dovedească existenţa uneĭ lige germane antimioniste. Motivul însă, cum vom arăta maĭ departe, n'a fost nicĭ de cum politic. Perchiziţiile trebuiaŭ pur şi simplu să servească pentru a masca hoţiile ce s'aŭ făcut cu fondul de 16 milioane numit fondul „Guelf". Am spus într'o scrisoare, când cu scandalul ministruluĭ *von Boetticher*, care s'a împrumutat cu 500,000 de leĭ din acest fond spre a scăpa pe socru-sĕŭ din provinciile baltice de bancrută, cum că cele maĭ marĭ sumĭ le-a risipit principele de Bismarck pentru întreţinerea reptilelor sale şi a spionilor de tot soiul.

Fondul „Guelf" a avut însă o destinaţiune cu totul alta, o destinaţiune prescrisă printr'o lege specială a Reichstaguluĭ, dar care a fost nesocotită şi călcată în picioare ca multe altele de către „cel maĭ mare bărbat de stat al veaculuĭ". Când s'a făcut confederaţia statelor germane de azĭ — în vremea rĕsboiuluĭ franco-german — între primele state care s'aŭ opus unireĭ temêndu-se de o supremaţie prusiană, a fost Hanovra. Atuncĭ regele Georg al Hanovreĭ fu detronat, averea sa de vr'o 16 milioane confiscată şi constituită într'un fund numit „Guelf", a căruia destinaţie era de a se paraliza prin ajutorul sĕŭ — prin întreţinere de spionĭ şi de agenţĭ secreţĭ — uneltirele separatiste ale Hanovreĭ şi ale monarchuluĭ sĕŭ. Dar regele Georg n'a făcut nicĭ o încercare maĭ însemnată ca să recapete tronul; d'asemenea nicĭ mişcarea separatistă hanoverană nu era nicĭ odată aşa de puternică ca să fi constituit un pericol pentru confederaţie.

Fondul decĭ ar fi trebuit să rĕmâe aproape intact. Din păcate însă baniĭ s'aŭ păpat şi într'un aşa mod, că guvernul nu poate să dea socoteală în public, în Parlament, de ceea-ce s'a făcut cu atâtea milioane şi cu procentele de 20 de anĭ. Iarna trecută, când această scandaloasă afacere a ajuns a fi discutată în *Reichstag*, guvernul fiind într'o mare strîmtoare, a rĕspuns că s'a dat regulat socoteală de întrebuinţarea banilor Impĕratuluĭ Wilhelm I, ş'apoĭ aŭ fost arse socotelile fiind-că conţinea secrete de Stat! Se înţelegecă acest rĕspuns n'a mulţumit nicĭ pe ceĭ din Parlament, nicĭ p'aceĭ ce staŭ în afară de Parlament. De atuncĭ opinia publică e stăpânită de o mare neîncredere, faţă cu cabinetul din Berlin, şi prin organele sale a spus fără înconjur puternicilor zileĭ că ştie că baniĭ aŭ fost întrebuinţaţĭ pentru a conrupe, pentru a cultiva spionagiul şi a întreţine reptile.

Spre a maĭ şterge puţin impresia rea ce a făcut asupra poporuluĭ această murdară afacere, guvernul din Berlin a dat ordin ca să se facă perchiziţiile pomenite, spre a putea veni înc'odată în faţa Parlamentuluĭ şi a declara: „Am cheltuit baniĭ, veghiând prin organele noastre, contra conspiraţiilor separatiste din Hanovra." Guvernul însă poate fi sigur că nicĭ de astă-dată nu va fi maĭ norocos, căcĭ mişcărĭ separatiste nu există azĭ în Germania şi n'aŭ existat de cât în primiĭ anĭ după „unire" şi atuncĭ numaĭ în cercurile „înalte," care se temeaŭ că prin unire le scapă puiul fript din gură. Singura mişcare care stăpâneşte azĭ totul este mişcarea uvrieră pentru emancipare, mişcare care inspiră într'adevĕr marĭ îngrijirĭ „eliteĭ naţiuneĭ germane." Dar această mişcare nu e separatistă, ba nicĭ naţională, ci internaţională în toată puterea cuvîntuluĭ.

In locul mişcăreĭ separatiste însă există, în cele maĭ multe state şi se manifestă din zi în zi maĭ tare o ură contra Prusienilor, care vor să fie singurĭ stăpânĭ în toată Germania. Prusieniĭ se simt în toate superiorĭ celor-lalţĭ şi vorbesc nu tocmaĭ în terminĭ aleşĭ de conaţionaliĭ lor din Würtemberg, Saxonia,

Bavaria, etc. De aceia există aici nişte fanatici anti-prusienĭ, că mulţĭ francezĭ ar putea să înveţe de la dînşiĭ cum să urască pe germaniĭ de Nord, şi o presă anti-prusiană pe lângă care cea revanşardă din Franţa, nu e nimic. Acest anti-prusienism e întru cât-va justificat, căcĭ, afară de Bavaria, toate statele germane aŭ ajuns a fi numaĭ nişte sateliţĭ aĭ Prusieĭ şi nu le-a maĭ rĕmas aproape nimic din independenţa ce aŭ avut'o înaintea unireĭ. Singură Bavaria a rĕmas până azĭ intactă; ea şi-a rezervat oare-carĭ drepturĭ care să-ĭ garanteze pe de plin neatârnarea în chestiile interne şi Prusia arde de dorinţă, dar îĭ lipseşte curajul, de a sili şi pe acest stat, cel maĭ puternic în confederaţie, după Germania de Nord.

Această dorinţă şi-a exprimat'o şi acum câte-va zile cu ocazia nenorociteĭ deraierĭ de la *Eggolsheim* din Bavaria. Căile ferate din toată Germania, afară de acele bavareze, sunt supuse controluluĭ prusian. Presa Germanieĭ de nord s'a folosit de accidentul de drum de fier pomenit spre a cere ca şi Bavaria să 'şĭ supuie căile sale ferate controluluĭ de la Berlin, adică ca să 'şĭ jertfească aşa numitele *drepturĭ rezervate*. Impresia ce aŭ produs în Munich aceste „pofte“ prusiene a fost foarte proastă şi de câte-va zile asistăm la o luptă înverşunată— de condeiŭ,—între fraţĭ. Nu se poate nega însă că această luptă e amestecată şi cu puţin şovinism „local,“ căcĭ influenţa prusiană e foarte mare.

Răpciuneanu.

CHOLERA LA MEKA

MEKA, 10 Iulie.—S'a constatat până Duminică acĭ şi împrejurimĭ 360 de morţĭ de choleră.

Guvernul va stabili un lagăr militar la Eltor spre a aplica cu asprime carantina.

Progresul real şi progresul aparent

Mulţĭ românĭ, înzestraţĭ cu un spirit firesc de observaţiune, pe dată ce trec pragul graniţelor ţĕreĭ, şi acum este timpul când se practică absenteismul cel maĭ disproporţionat, 'şĭ pun în mod natural, următoarea întrebare:

Pentru ce străinul, fie el austriac, fie german, fie francez, etc., este capabil a produce lucrărĭ, ce învederează până şi celuĭ maĭ profan o tendinţă nesfârşită spre o ameliorare propresivă în toate direcţiunile activitățeĭ omeneştĭ?

Pentru ce, cu alte cuvinte, progresul la eĭ nu este un cuvênt zadarnic, ci din potrivă el se înfăţişează în caractere vizibile, în tot momentul, la fie-ce pas ce facem şi orĭ în cotro întoarcem privirile?

Rĕspunsul este foarte uşor: aceasta se datoreşte uneĭ organizaţiunĭ sociale, unde de şi lupta pentru existenţă este dificilă de susţinut, totuşĭ bunele voinţe pot să se manifesteze fără nicĭ o pĭedică, unde munca este încurajată şi rĕsplătită, unde meritele personale şi talentele se pot pune în evidenţă, fiind preţuite după adevĕrata lor valoare, unde omul productiv în fine, este înconjurat de acea aureolă, ce-ĭ asigură stima şi consideraţiunea concetăţenilor sĕĭ.

Acolo, în toate ramurile de producţiune se săvârşesc cu paşĭ repezĭ, adevĕrate şi trainice îmbunătăţirĭ, fie-care an este aducător de noĭ descoperirĭ, de noĭ forţe în scopul de a uşura munca fisică, de a depărta pe om de animalitate, de a lăsa inteligenţeĭ sale native rolul de căpetenie în producţiunea avuţiilor.

Iată ce se chiamă în puţine vorbe progresul real.

Să examinăm acum cum se petrec lucrurile în ţara noastră, să vedem până la ce punct condiţiunile de maĭ sus sunt îndeplinite, să ne dăm seamă întru cât elnmentele determinate pentru propăşirea Statuluĭ român se găsesc în o atmosferă prielnică.

Dacă facem abstracţiune de progresele realizate, orĭ ce s'ar zice pe tărâmul politiceĭ propriu zise, datorite uneĭ pleiade de bărbaţĭ de Stat cu mult patriotism, cu multă iubire pentru ţară şi carĭ din nenorocire, ajunşĭ la termenul uneĭ cariere pline de fapte măreţe, dispar unul câte unul din mijlocul nostru, din punctul de vedere al economieĭ politice, trebue să mărturisim că, roadele produse nu sunt de natură a mulţumi aspiraţiunile noastre.

Adevĕrata civilizaţiune la noĭ, ca şi în orĭ-care parte a lumeĭ, nu trebue să se judece după aparenţa amăgitoare a câtor-va oraşe principale, dupe câte-va centrurĭ importante de populaţiune, unde prin imitaţiune, s'aŭ importat atâtea gusturĭ rafinate, însoţite de alt-minterĭ, de un cortej bogat în neajunsurĭ de tot felul,— dar după bună starea tuturor claselor sociale, şi în particular după suma trebuinţelor ţăranuluĭ român şi modul sĕŭ de a le satisface, după chipul cum el gândeşte, locueşte, se îmbracă şi se nutreşte.

Aceasta este icoana adevĕrateĭ noastre situaţiunĭ.

Fără a maĭ fi nevoie de lungĭ desvoltărĭ, toată lumea ştie, că marele numĕr, locuitoriĭ noştri ruralĭ, se adăpostesc în locuinţe în stare aproape primitive, rĕŭ condiţionate din punctul de vedere al confortuluĭ şi al higieneĭ.

Numĕrul şi distribuţiunea încăperilor, după regulele determinate de ştiinţă şi maĭ vârtos faptul că nu sunt alcătuite ast-fel, ca să facă cu putinţă o ventilaţiune, atât de bine-făcătoare în timpul când temperatura este riguroasă, o curăţire, o reînoire continuă, orĭ la intervale scurte, a aeruluĭ atmosferic atât de util, vieţeĭ organice prin oxigenul ce conţine,—că toate acestea nu formează prima grijă a constructoruluĭ rural, sunt lucrurĭ ce în obştea cazurilor, aŭ înrâurirea cea maĭ pernicioasă asupra viitoruluĭ ţĕranuluĭ român.

Şi cu toate acestea, nimic nu contribueşte la depărtarea maladiilor epidemice, ce seceră, nu arare-orĭ, populaţiunea noastră rurală, ca împlinirea acestor condiţiunĭ, ca construcţiunea caselor de locuinţă, în conformitate cu regulile architectonice.

Cine nu cunoaşte, în adevĕr, cât de veştejit, cât de ofilit să prezintă săteanul în primăvară, când să vede scăpat de greul erneĭ: el poartă în înfăţişarea sa, consecinţele mijloculuĭ ambiant, defavorabil, în care a trăit.

Afară de aceasta dacă examinăm maĭ departe chipul cum acest conservator al naţionalităţeĭ se îmbracă şi se nutreşte, alimentele cărora el le dă preferinţă, principiile nutritive ce cuprind, comparativ cu volumul lor, modul de a le prepara,— trebue să recunoaştem, dacă vrem să vorbim drept, că sub aceste raporturĭ lasă foarte mult de dorit.

Dar din punctul de vedere intelectual, ce progrese a făcut instrucţiunea publică în mijlocul maseĭ celeĭ maĭ interesante a ţăreĭ noastre?

Statistica, această ştiinţă care ocupă primul rang în ţările cu o cultură înaintată şi atât de nesocotită la noĭ, ne rĕspunde că la sate 80,16 la sută pentru bărbaţĭ. şi 95,54% pentru femeĭ n'aŭ ştiut iscăli contractul lor de căsătorie *).

Crud adevĕr, amarnică mărturisire!

*) M. A. Bădulescu.— Buletinul ministeruluĭ de agricultură pe luna Maĭ a c.

Este aceasta o propăşire în înţelesul strâns al vorbeĭ? Nu, din contră, cuvêntul de progres aparent, după socotinţa noastră, este foarte la locul sĕŭ aci.

Să naşte însă întrebarea, care este cauza primordială a acestor neajunsurĭ şi pentru ce, aşa fiind, nu se iaŭ grabnice mĕsurĭ de îndreptare?

Pentru că, rĕspundem noĭ, ne-am deprins să trăim cu expediente de azĭ până mâine, să îndestulăm acele necesităţĭ menite a înşela pe omul puţin observator, acele trebuinţe carĭ satisfac numaĭ dorinţele claseĭ suprapuse.

Rar, foarte rar se iaŭ mĕsurĭ, carĭ fiind rezultatul unor studiĭ îndelungate, sunt destinate a avea drept efect imediat ameliorarea economieĭ generale a ţăreĭ.

Sunt puţinĭ dintre oameniĭ carĭ joacă un rol însemnat în această ţară, să privească lucrurile din depărtare, să se îngrijască ca o dispoziţiune luată azĭ, să se traducă în bine asupra viitoruluĭ apropiat.

Ast-fel cititoriĭ acestuĭ ziar îşĭ aduc aminte câtă silinţă ne-am dat a dovedi,— prin articolul publicat în ziua de 16 Iunie a. c. — că în cazul când Corpurile legiuitoare vor admite proiectul de lege în scop de a se ceda din pădurile Statuluĭ lemnele necesare comunelor şi judeţelor pentru construcţiunĭ de podurĭ şi podeţe, se va crea o adevĕrată calamitate, că viitorul pădurilor, ce staŭ în intimă corelaţiune cu salubritatea publică şi cu agricultura, va fi literalmente compromis, de şi la prima vedere, s'ar părea că legea propusă este foarte inofensivă, ba chiar salutară, privită numaĭ din punctul de vedere al îmbunătăţireĭ mijloacelor de transport.

Un lucru este constant: preocupaţiunea noastră de căpetenie este îndreptată, aproape exclusiv, asupra nevoilor momentane, asupra celor maĭ strigătoare, maĭ lesne de observat, fără să ne dăm seamă de urmările, bune saŭ rele, ce pot avea procedările întrebuinţate, pentru generaţiunea ce ne succede.

Zicênd aceasta, constatăm un rĕŭ inerent moravurilor societăţeĭ române, fără a face cea maĭ mică aluziune la bărbaţiĭ noştri de stat, la culoarea lor politică, la sistemul nostru de guvernămênt, căcĭ nu numaĭ asupra acestor factorĭ trebue aruncată toată respunderea, vina este a tuturor, a deprinderilor, a organizaţiuneĭ noastre sociale, unde, de multe-orĭ, cele maĭ sincere bune-voinţe sunt anihilate, unde omul de merit, prin forţa lucrurilor, nu poate face tot binele de care este capabil.

Societatea noastră, de şi pe nesimţite, se află totuşĭ, în neîncetată transformaţiune, pe fie care an sumă de tinerĭ, terminându-şĭ studiele în ţară orĭ în străinătate, revarsă un capital ştiinţific, foarte însemnat, foarte preţios, care întrebuinţat cu pricepere, cu spirit de discernămînt, de ceĭ cu autoritatea în mână, îmbunătăţirĭ necontestabile s'ar putea realiza, multe lucrurĭ bune am putea înregistra în tot momentul şi în diferite ramurĭ de activitate publică.

Un fenomen ciudat, care ar trebui să atragă băgarea de seamă a tutulor oamenilor de bine este acesta: mulţĭ din aceştĭ tinerĭ şi viguroşĭ lăstarĭ aĭ naţionalităţeĭ române, imediat ce trec în mijlocul social, daŭ la început probe de multă vitalitate prin scrierile lor, prin producţiunile lor fie literare, fie ştiinţifice, după oare-care timp însă, toate aceste espansiunĭ lăudabile se sting, se perd în neantul indiferenţeĭ generale.

Multe energiĭ sunt distruse, încă în germene fiind, în detrimentul general.

Ce dovedeşte această stare de lucrurĭ? Care este concluziunea logică ce rezultă din aceste învĕţăminte? Este aceasta: instituţiunile noastre nu sunt îndestul de bine alcătuite, educaţiunea noastră este zidită pe o temelie şubredă, că prin urmare suntem încă nevolnicĭ de acele măreţe opere ce ne place să admirăm atât de mult la străinĭ, unde mecanismul Statuluĭ se mişcă cu o precisiune matematică.

Lucrul nu ar fi cu neputinţă ca şi noĭ să putem atinge această frumoasă perspectivă.

Ne trebue însă maĭ multă abnegaţiune, maĭ puţin egoism, maĭ mult dor pentru binele public.

Trebue să ţintim îngrijirea noastră în spre toate acele ramurĭ de producţiune carĭ necesită o deosebită solicitudine atât în vederea prezentuluĭ, cât şi a viitoruluĭ, şi în special asupra tot ce se atinge de felul de ocupaţiune al mareluĭ numĕr, al locuitoruluĭ sătean; trebue să'l instruim, să-ĭ desvoltăm făcultăţile sale morale şi intelectuale, să-l învĕţăm, să-l deprindem a locui, a se îmbrăca şi a se nutri maĭ bine, căcĭ asigurându-ĭ bunul traiŭ, asigurăm ţĕreĭ una din condiţiunile cele maĭ indispensabile prosperităţeĭ sale.

Trebue să înlesnim mijloacele acelor carĭ voesc să lucreze şi aŭ toată aptitudinea necesară, să favorizăm, pe toate căile, şi să ne obicĭnuim a preţui meritele orĭ unde le găsim; trebue a recompensa munca şi producţiunea naţională şi încă fără a perde timpul, dacă nu vrem să rĕmânem pe loc în concertul de silinţe ce popoarele 'şĭ daŭ astă-zĭ, pentru a-şĭ asigura preponderanţa în lume.

Numaĭ în chipul acesta vom putea trece şi noĭ de la progresul aparent la progresul real.

Petre Antonescu.

CRONICA

Un somnoros

In tren, mergênd către Craiova,
Sta lângă mine un bĕtrên;
Părea bulgar după figură,
Iar după glas părea român.

—x—

Toţĭ călătoriĭ staŭ la vorbă;
Româniĭ sunt spornicĭ la gură,
Şi se vorbea fără 'ncetare
Politică şi-agricultură.

—x—

Bătrênul numaĭ. pe când trenul
In goana'ĭ repede fugea,
Pe-o mână rezemându-şĭ capul,
Dormea, necontenit dormea.

—x—

Eŭ, cum sunt curios din fire,
L-am întrebat cu glas uşor,
„De ce atâta somn pe dênsul?“
El mi-a rĕspuns: „sunt senator!“

Tradem.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ . . 1608.00

(Va urma) *Total leĭ 1608.00*

INFORMAŢIUNI

Un noŭ soiŭ de tortură aŭ inventat braviĭ de la reg. 3 de Călăraşĭ. Soldatul condamnat la pedeapsă ia în spinare toată muniţia luĭ; aşternut, şeaua, pătura, puşca, carabina, în fine tot, şi pe căldurile acestea tropicale e pornit în pas gimnastic să facă ocolul manejuluĭ câte-va ceasurĭ.

O esecutare de acest soiŭ a fost admirată de o mulţime de oamenĭ, între carĭ era şi un fost ofiţer.

Ce zicĭ, D-le general Lahovary? Ţi-ar plăcea să facĭ şi D-ta acest exerciţiŭ?

—✱—

Ministerul de Externe a publicat anuarul sĕŭ diplomatic şi consular pe anul curent.

—✱—

In urma stăruinţelor preşedinteluĭ Camereĭ de comerţ din Galaţĭ pentru a înlăiura greutăţile ce se aduc încărcăreĭ şi descărcăreĭ vaselor în port, din cauză că cheiul e ocupat pe o mare întindere de depozite de cherestea, zisa Cameră de comerţ a ales din sînul sĕŭ o comisiune, care să caute un alt loc pentru depunerea cheresteleĭ.

—✱—

La colegiul al doilea de deputaţĭ de Tutova, a fost reales D. I. Popescu cu 283 voturĭ contra candidatuluĭ guvernamental D. Vulpe, care n'a avut de cât 276 voturĭ.

10 buletine aŭ fost anulate.

—✱—

D. D-r E. Max, cunoscutul mamoş şi fost profesor la institutul Gregorian din Iaşĭ, a fost medaliat cu *Bene Merenti* cl. I. pentru scrierile sale Ginecologice.

—✱—

Simpaticul Medic-Şef al spitaluluĭ Israelit *Caritas* D. D-r Steiner a fost avansat la gradul de ofiţer al ordinuluĭ *Coroana Românieĭ*.

—✱—

Cu o deosebită plăcere aflăm numirea D-luĭ D-r Kiriac în postul de Medic-Şef al divizieĭ a II-a chirurgicale de la spitalul Filantropia.

—✱—

D-l Căpitan Blaramberg a refusat prefectura de Constanţa.

Pe lângă aceasta, D-sa maĭ perde şi douĭ caĭ prea frumoşĭ pe care ĭ-aŭ furat tâlhariĭ.

—✱—

Ierĭ pe la orele 4 după amiazĭ, D. Grigore Puricescu, întorcêndu-se de la preumblare, acasă în strada Şerban-Vodă, după ce a mâncat, s'a simţit rĕŭ, şi căzând de-odată jos, a rĕmas mort.

—✱—

Ministerul de Interne a deschis un credit de 1,500 leĭ spre a trimete la Londra pe D-nul Dr. Felix să ne reprezinte la congresul de Hygienă şi emografie.

Cu această ocazie n'ar face rĕŭ D. Dr. Felix să vadă daca spiţeriile, prin oraşele pe unde va trece, sunt aşezate faţă în faţă, după cum este acea a D-luĭ Roşu, ginerele sĕŭ.

—✱—

Studenţiĭ şcoaleĭ de Bele-Arte vor face o escursiune la Constanţa spre a face studiĭ de mare. In acest scop tot studenţiĭ carĭ ar voi să ia parte la această escursiune sunt convocaţĭ să se întrunească Sâmbătă 13 în sala Stavropoleos.

—✱—

In seria de erĭ, D-şoara Alexandrina C Păltineanu, a trecut cu un deosebit succes examenul sĕŭ de bacalaureat.

Felicitările noastre.

—✱—

D. Georges Ghionis, secretarul interpret al legaţiuneĭ ellene din Bucureştĭ, este numit ofiţer al ordinuluĭ *Coroana Românieĭ*.

—✱—

D. G. Păun ni se plânge, că ducêndu-se al'altă-seară la Coloseul Oppler, a fost silit să-'şĭ plătească de două orĭ consumaţia, pentru a scăpa de obrăznicia chelneruluĭ cu plata.

D-sa, plângêndu-se antreprenoruluĭ, n'a putut obţine nicĭ o satisfacţie.

Atragem atenţia D-luĭ Doser asupra acestuĭ fapt, care nu e primul

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ARSÈNE HOUSSAYE

Lacrimile Jeaneĭ

(1)

I

Treĭ părţĭ dintr'un profil

Sé vorbea mult de frumuseţea mândră şi suverană a acesteĭ tinere fete care poartă un nume mare; D-şoara Jeana d'Armaillac.

Tineriĭ carĭ se gândeaŭ la căsătorie ziceaŭ că ea lua aĭere prea grozave şi că aceasta nu convenea tocmaĭ pentru o fată care n'avea zestre.

D-şoara d'Armaillac avea însă dreptate să nesocotească bogăţia. Ea era prea fericită de numele sĕŭ, cât n'ar fi putut fi de o mare bogăţie. Şi apoĭ se putea ea plânge de soartă când se vedea aşa de frumoasă?

Ea auzise adese-orĭ că o fată nu se poate mărita de cât având banĭ, dar în bunătatea inimeĭ sale, credea că oameniĭ nu sunt tocmaĭ aşa de materialiştĭ.

— Nu este aşa că e frumoasă? îmĭ zise într'o zi unul din amiciĭ meĭ, vĕzênd-o în landoul Doamneĭ de Tramon, trecând prin câmpiile Elizee.

— Da, rĕspunseĭ eŭ cu admiraţiune; ea nu este o frumuseţe, ci însă-şĭ frumuseţea.

Şi începurăm să paradoxăm asupra frumuseţeĭ:

— A fi frumoasă este tot ce poate fi maĭ divin, pentru că frumuseţea este o virtute de căpetenie care domină pe toate cele-l'alte. Cine zice frumuseţea corpuluĭ, zice frumuseţea sufletuluĭ. Frumuseţea exterioară arată frumuseţea interioară. Un suflet,—care este o lumină divină,—poate să cadă adese-orĭ până în cele maĭ adâncĭ şi ordinare viţiurĭ şi păcate, dar într'o singură oră de iubire saŭ de căinţă, el îşĭ poate recăpăta curăţenia şi virginitatea sa. D-zeŭ nu este un scamator: acolo unde a făcut un corp frumos, a pus un suflet frumos.

— Corp divin, suflet divin, iată ceea ce vrea să lovească tot-d'a-una un spirit rĕŭ. Dacă frumuseţea cade adese-orĭ este, fiind că ea este vecĭnic în luptă. Toată lumea vrea să aibă o parte din ea. Singură Lucreţia şi-a zdrobit-o printr'o lovitură de cuţit. Dar Elena, Aspasia, Cleopatra, Imperia, Diana de Poitiers, Ninon de Lenclos, M-me de Pampadour,—pentru a nu numi de cât pe cele maĭ cunoscute,—aŭ îndurat destinul fatal al frumuseţeĭ. D-ra de Vallier, ca şi Madelena divinizată, a spălat cu lacrimile sale dulcea crimă de-a fi iubit.

Amicul meŭ îmĭ spuse că D-şoara Jeana d'Armaillac se ducea a doua zi la balul duceseĭ.

— Vom merge şi noĭ, dacă vreĭ.

— Da; dar sper că n'o să'ţĭ îndreptezĭ cucerirele către această strălucită frumuseţe.

Amicul meŭ deveni melancolic, apoĭ 'mĭ spuse:

— Anul trecut am vĕzut-o la Trouville, dar pe atuncĭ eram prea puţin serios. 'Mĭ-am jucat rĕŭ rolul. Această fată are caracter. In câte-va zile de cochetărie ea m'a pus la locul meŭ. In potriva rezistenţeĭ uneĭ femeĭ, nu poţĭ avea nicĭ o forţă,— dacă nu te iubeşte. Şi Jeana d'Armaillac nu mĕ iubea. Ea a pus între mine şi ea mândria eĭ. Mândria uneĭ femeĭ, când nu te iubeşte, este un munte care nu se poate dărâma.

— Şi pentru ce nu te iubeşte? N'aĭ putea să te facĭ iubit?

— Nu. In amor nu intru de cât prin uşĭ deschise.

N'am virtutea de-a omorî virtutea. Eŭ nu triumf de cât cu femeile care nu se apără. Cu toate astea am revanşe crude. Vreĭ să ştiĭ cum va sfârşi D-şoara d'Armaillac?

— Da.

— Eĭ bine, vino cu mine la ducesa.

— Să mergem.

Cunoşteam de mult timp pe ducesa. Era una din acele femeĭ care ştia să se guverneze singură. Se vorbea în mod discret, de ceĭ doĭ amanţĭ aĭ sĕĭ; dar mulţĭ credeaŭ că este calomniată. De alt-fel, unul din aceştĭ amanţĭ murise, şi de cel-l'alt se despărţise.

Ea 'mĭ-era cu atât maĭ plăcută, cu cât mĕ duceam la dênsa rar. Când n'aĭ o legătură de inimă cu cine-va, trebue să-l vezĭ rar. Un om de spirit trece prin saloane, dar nu se opreşte.

Ducându-ne în seara aceea la ducesă, 'ĭ vorbeam de frumuseţea eĭ. Ea 'mĭ rĕspunse:

— Veĭ vedea în curând apărând frumuseţea frumuseţelor: D-ra d'Armaillac. Şi când mĕ gândesc că nu pot să'ĭ găsesc un bărbat. Moralistul are dreptate când zice: sărăcia nu este un viţiŭ, ci un rĕŭ.

Există numeroase fete în lume care ar putea face fericiţĭ pe mulţĭ oamenĭ, dar oameniĭ nu înţeleg fericirea fără banĭ. Franţa este cea maĭ caracteristică ţară din punctul de vedere al căsătorieĭ. Numaĭ în Franţa un moralist a zis că: „la noĭ nu e fericire fără ţifre.“ La alte naţiunĭ omul nu se îngrijeşte de ziua de mâine; pentru el banul este amorul, frumuseţea e dota; dar în Franţa cine-va are frică de ziua de mâine ca de un creditor; nicĭ-odată nu ne gândim ca să ne capitalizăm fericirea, ci baniĭ. Ne aşezăm în viaţă ca într'o fortăreţă pe care o ferim să nu ne-o cucerească mizeria: Un poet a zis: „banul este cel maĭ puternic, dar şi cel maĭ laş D-zeŭ.“

D-şoara Jeana d'Armaillac era ameninţată să sufere loviturile acestuĭ adevĕr; era frumoasă, avea spirit, purta un nume mare, posela toate graţiile femeeştĭ, dar era săracă.

Când zic că era săracă înţeleg că mama eĭ n'avea de cât un venit de 12,000 livre. Şi afară de asta, ea era să facă o sumă de datoriĭ. Cum era decĭ cu putinţă să fie înzestrată D-ra d'Armaillac? Cu toate acestea, cum s'a vĕzut regĭ căsătorindu-se cu păstoriţe, de ce nu s'ar vedea un prinţ care să se căsătorească cu D-şoara d'Armaillac?

Când D-ra d'Armailac intră, duceseĭ i se făcu o lumină: frumuseţea este ca soarele; strĕluceşte pretutindenĭ, maĭ ales când apare în deplina splendoare a tinereţeĭ.

Un servitor anunţă intrarea D-neĭ şi D-şoareĭ d'Armaillac. De şi mama era înaintea feteĭ, nimenĭ n'o vĕzu. Toţĭ ochiĭ se îndreptară către fată. O femee curioasă care fusese plăcută şi era încă, esclamă aproape involuntar: E prea frumoasă!

(Va urma)

ce ni s'a adus la cunoştinţă şi aşteptăm ca să ia měsurĭ de îndreptare.

—✠—

Duminică 14 Iuliu va avea loc în Târgovişte căsătoria D-luĭ D-r G. Ioviţu (Junior) cu Domnişoara Elena C. Petrescu. Felicitările noastre.

—✠—

Birjariĭ aŭ iscălit o petiţiune pe care aŭ adresat'o Primărieĭ Capitaleĭ, plângêndu-se că Tram-Carul le face o concurenţă prea mare şi pierd în fie-care zi.

Plângerea lor va fi discutată în şedinţa consiliuluĭ comunal.

—✠—

Administraţia ziaruluĭ „Adevěrul" pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul Agenţia Havas precum şi celor-l'alţĭ agenţĭ de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.

—✠—

PE TIMPUL VEREI

Abonamente cu numěrul la ziarul:

„Adevěrul"

In toată Ţara 10 banĭ foaia

In Strĕinĕtate 15 „ „

Aceste abonamente se plătesc tot-d'a-una 'nainte.

Ştirĭ telegrafice

KNOXVILLE 10 Iulie.— Grave desordine aŭ isbucnit la Coalldreck şi la Briceville (Tanese), Mineriĭ greviştĭ aŭ tras asupra deţinuţilor trimeşĭ ca să-ĭ înlocuiască şi asupra soldaţilor din escortă. Eĭ aŭ pus mâna pe telegraf. Guvernul va proclama starea de asediu şi trupele vor fi trimise în contra greviştilor; este temere ca ciocnirea să nu aibă consecinţe grave.

MARCEL PREVOST

Femee cinstită?

La D-na de Ronceray. într'o zi dupe amiazĭ ploioasă. D-na de Ronceray cam 50 de anĭ, subţirică, părul albit, — şi doamna Leroy-Dehesnin, cam 50 de anĭ, grăsulie, părul sur, brodează o faţă de masă pentru biserica Saint-Pierre-du-Gros-Caillou ... Fereastra salonaşuluĭ unde lucrează ele dă pe bulevardul Latour-Maubourg.

D-na de Ronceray: maĭ cu seamă pe astfel de zile urîte de ploae cum e azĭ. Atuncĭ par'că mi se pare că viaţa mi s'a sfîrşit, că nu maĭ doresc nimic, că nu maĭ sunt folositoare nimănuĭ, şi că, prin urmare, aş face maĭ bine ca să mor....

D-na Leroy-Dehesnin: Bine! Dar Albina? Iţĭ închipuĭ tu că la vîrsta de 15 de anĭ fiica ta nu maĭ are trebuinţă de tine?

D-na de Ronceray: Ba da, drăguţa fată! Adevěrul e că numaĭ ea mě face să maĭ ţiŭ la viaţa asta proastă.

(Tăcere. Lucrează amândouě)

D-na Leroy-Dehesnin: Aĭ vrea să reîncepĭ viaţa?

D-na de Ronceray: (dupe ce se gîndeşte): Toată întreaga, nu, de sigur..... Dacă ar fi ca sa se maĭ întoarcă numaĭ zilele cele maĭ frumoase pe care le am trăit, da, bucuros.... dar dacă e s'o iaŭ de la început.... niciodată!

D-na Leroy-Dehesnin (zîmbind): Spune drept, draga mea,..... mi se pare că în viaţa ta aĭ avut multe zile frumoase....

D-na de Ronceray (puind lucrul pe genuchi): Vreĭ să zicĭ că 'mĭ am uzat tinereţea, că am iubit în dreapta şi în stânga? E adevěrat. Nu'mĭ pare rĕŭ. Maĭ întâiŭ, orĭ ce a fost, pasiune, capriciŭ, curiozitate, am fost tot d'auna sinceră: pe omul care l'am luat nu l'am înşelat niciodată asupra calităţiĭ lucruluĭ pe care 'l dam; conştiinţa mea nu 'mĭ impută dar nimic.... Ş'apoĭ, azĭ când am cincĭzecĭ de anĭ, am mângâerea asta că s'a sfârşit tot, că s'a sfârşit adevěrat, orĭ când mě gîndesc că cel puţin m'am folosit de acel lucru frumos dispěrut.... viaţa...

(Tăcere! Prietinele se uită una la alta).

D-na Leroy-Dehesnin: Atuncĭ eŭ care n'am uzat de fel de viaţă.... Cel puţin din puntul de vedere al amoruluĭ?.....

D-na de Ronceray: Tu, scumpa mea, (*gest din partea D-neĭ Leroy-Dehesnin*). Oh! nicĭ odată! nicĭ odata!... Când învăţam în mânăstire, noĭ rîdeam tot deauna de neştiinţa ta de lucrurĭ.... pe carĭ chiar o fată tânără trebue să le ştie.... Iţĭ aducĭ aminte tu ziua când aĭ întrebat pe maica Angela. când era clasa plină, cum puteaŭ Romaniĭ să aibă copiĭ, înainte de venirea luĭ Isus Hristos, de vreme ce p'atuncĭ nu eraŭ popĭ carĭ să'ĭ cunune? (*Rid amîndouě*). Dupe ce am ieşit din mănăstire a fost acelaş lucru.... Iţĭ era frică de tinerĭ; se vedea cât de colo că sufereaĭ cumplit când te strângea un valsator maĭ tare pe pieptul luĭ.... Aĭ fost măritată foarte tînără cu bietul Leroy Dehesnin..... care altfel era om cum se cade.... dar care ca amant al neveteĭ luĭ.... trebue să fi fost maĭ prejos de orĭ ce.... Ş'apoĭ sînt sigură că nu l'aĭ înşelat nicĭ odată?

D-na Leroy-Dehesnin: Niciodată...

D-na de Ronceray: Prin urmare nu poţĭ să vorbeştĭ de amor, tu, fiindcă nu l'aĭ cunoscut.

Dna Leroy Dehesnin: Imĭ am iubit însă bărbatul.

D-na de Ronceray: O! bietul Leroy!.... O femee nu poate să iubească pe un om ca dînsul... Da, aşa este, Marto, pricep eŭ bine!.... Aĭ avut multă slăbiciune de dînsul... (*D-na Leroy-Dehesnin scoate batista şi 'şĭ şterge ochiĭ*) şi te a mâhnit mult moartea luĭ... Pentru mine însă asta nu e iubire.... (*Confidenţial*). Intre noĭ fie zis.... aĭ simţit tu vreodată?.... Insfîrşit, mě înţelegĭ....

D-na Leroy-Dehesnin (sinceră): Nu, de fel!

Dna de Ronceray (cu nerăbdare): Insfârşit.... când bărbatul tĕŭ.... îţĭ era bărbat.... luĭ îĭ făcea mare plăcere. Ţie ce'ţĭ făcea?.... Nu'ţĭ era silă!

D-na Leroy-Dehesnin: Nu... Nu'mĭ era silă, fiindcă iubeam mult pe bărbatul meŭ. Insă (*se roşeşte*) mě cam desgusta puţin.

D-na de Ronceray: Va să zică tu niciodată nu aĭ.... (*se opreşte şi se uită drept în ochiĭ prietineĭ sale*)! Am în faţa mea o femee care nicĭ cu bărbatul sĕŭ, nicĭ cu un amant, nicĭ.... E uimitor!.... Şi tu n'aĭ avut nicĭ odată aplecare pentru nicĭ un alt bărbat afară de soţul tĕŭ?

D-na Leroy-Dehesnin (foarte roşie): Aplecare.... cuviincioasă... nu zic nu.

D-na de Ronceray (curioasă stăruind). Pentru D. de Lubersy, nu'ĭ aşa? (D-na Leroy Dehesmin tace). Bănuisem eŭ tot-d'a-una. Bietul Lubersy! L'aĭ nenorocit destul!

D-na Leroy Dehesmin: Ba să mě crezĭ, Luizo, că nu s'a întîmplat nimic între noĭ... Nimic, nimic, nimic!

D-na de Ronceray: Oh! te cred, nu stăruĭ atâta! Şi nu'ţĭ a venit nicĭ o dată nic imăcar ispita?

D-na Leroy Dehesmin: O! Doamne! nu... Adică mĭ se părea că tot aşa nu se poate să'ţĭ înşelĭ bărbatul cum... (*se gândeşte*) cum nu se poate să ieĭ banĭ carĭ n'ar fi aĭ tĕĭ, bunioară.

D-na de Ronceray: Sărmană Luiză!

D-na Leroy Dehesmin: Pentru ce mě plângĭ? N'am fost nenorocită... Va să zică amorul este lucru bun, bun, bun de tot?

D-na de Ronceray: (apropiindu-se de prietina sa): Auzĭ, dacă e *bun*! Adică vorba ta nu însemnă nimic... Nu e nicĭ bun, nicĭ maĭ bun, nicĭ maĭ rĕŭ... Este chiar viaţa, vezĭ tu. Toate barierele cu care ne înconjură, trebuesc trecute, zdrobite dacă vrea cine-va să trăiască. Ah! îţĭ spun încă o dată!... singura mîngâere a mea că am trăit este că am iubit, că n'am trăit decât ca să iubesc... Ca fată, am cunoscut iubirea; pe urmă, am fost amanta bărbatuluĭ meŭ; pe urmă, am fost a tutulor bărbaţilor carĭ aŭ deşteptat o dorinţă în mine..., lumea a ştiut, a vorbit... ce'mĭ pasă? Cum zice Perdican, cel puţin eŭ am trăit, iar nu o fantomă născută din mîndria mea! Maĭ bine nu m'aş fi născut de cât să fi trăit ca tine.

Tăcere. Amîndouă lucrează. Trece cam un sfert de ceas, când nu s'aude de cât bătaia penduleĭ şi ploaia care izbeşte în geamurĭ. Pe urmă uşa salonaşuluĭ se deschide; intră o fetiţă de vre-o 15 anĭ, slabă, brună, cu ochiĭ marĭ, învăpăiaţĭ, cu cerc vînăt împrejur, portretul mă-si când era tênĕră: este Albina de Ronceray. Mişcărĭ brusce, voce ca a unuĭ băeţel mic. D-na de Ronceray şi D-na Leroy Dehesnin o primesc cu îmbrăţişerĭ şi cu sărutărĭ, amestecate cu întrebărĭ despre ce învaţă, cu observaţiĭ despre toaleta eĭ cam în neregulă... Albina fuge tot aşa de repede cum a intrat, Iar tăcere.

D-na Leroy Dehesnin: E frumoasă de tot, fata ta... Parcă eştĭ tu când eraĭ de vêrsta eĭ... Par'că te văd în mănăstire pe când învĕţaĭ... (*o pausă*). Sigur că nu vreĭ s'o daĭ în mănăstire ca să înveţe.

D-na de Ronceray: Nicĭ o dată!.. ştiŭ destul de bine ce fel de educaţie capătă fetele acolo.

D-na Leroy Dehesnin: Aş! asta atîrnă de temperamente... Nu ziceaĭ chiar tu că eŭ am trecut p'acolo fără să văd nimic?... E adevěrat că Albina îţĭ seamĕnă. Trebue să fi început şi ea să se gîndească. Când va fi de şeapte-spre-zece anĭ. o să aibă şi ea intrigĭ sum aĭ avut tu.

D-na de Ronceray (cu vioiciune): Eştĭ nebună?... Albina'ĭ nevinovată ca o copilă, Nu ştie nimic... S'apoĭ, unde le ar fi aflat toate lucrurile? nu se desparte de mine.

D-na Leroy Dehesnin: O să aştepte până te va părăsi şi nimic maĭ mult... Orĭ cum însă, plâng pe bărbatul eĭ...

D-na de Ronceray: Pentru ce? Din fericire, eŭ ştiŭ ce e viaţa. N'am să las pe Albina să se mărite până când nu va găsi un bărbat pe care să'l iubească, care s'o iubească, care să fie capabil s'o mulţumească.

D-na Leroy Dehesnin (stând din lucru): Va-să-zică vreĭ să facĭ din fie-ta o femee cinstită?

D-na de Ronceray: Negreşit!

D-na Leroy Dehesnin (luându'ĭ mîna şi uitându-se în ochiĭ eĭ): — Şi pe urmă?

M. ***

Sănătatea Impěratuluĭ Germanieĭ

Crizele epileptice, pe care le a avut Impěratul la Londra, aŭ fost cauzate maĭ cu deosebire prin abuzul ce Wilhelm II face de câte-va sĕptămânĭ cu injecţiile de morfină.

Se zice că medicul Impěratuluĭ D-rul Leuthold a trebuit să facă recurs la toată autoritatea sa pentru a îndupleca pe clentul sĕŭ imperial ca să înceteze. Impěratul suferă teribil de afecţiunĭ canceroase, carĭ s'aŭ localizat în ureche şi care se găsesc acum în stare de supuraţiune.

D-rul Leuthold a trebuit să declare Impěratuluĭ că preferă să'şi dea demisia dacă M. S. va urma să nu urmeze prescripţiunile regimuluĭ dictat de el şi maĭ cu seamă dacă Impěratul nu se va stăpâni d'a bea într'un mod excesiv bere de Münich.

L'Intransigeant *află cu acea tă ocazie, că toate ziarele franceze carĭ aŭ publicat ştirĭ telegrafice despre cele douě atacurĭ epileptice, de care a fost lovit Impěratul de la plecarea Luĭ din Olanda, aŭ fost secfestrate la frontiera germană din ordinul guvernuluĭ prusian.*

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

Ultime Informaţii

Suta de kilograme **Colza** s'a vândut erĭ la Brăila cu 29 leĭ 25 banĭ predată la Magazie. **Grâul noŭ** 56 ½ lbr. 13 leĭ, *vechiŭ* 57 ½ lbr. 12, leĭ; 60 ½ lbr. 14, 10. Porumbu 60 ½ lbr. 970.

Afacerĭ puţine.

—✠—

La, ce se gândeşte D. Director General al căilor ferate, de se face surd şi mut?

Linia între Vereştĭ şi Buceeea este într'o stare nemaĭ pomenită de ruină, şinele şi traversele sunt: cele întâiŭ cu totul usate şi crăpate, cele de al doilea 80 la sută putrede cu totul, — *aşa că de sigur pe această linie se va întâmpla în curând o nenorocire.*

Poate orĭ-cine vedea că chiar dinaintea staţieĭ Vereştĭ, şinele sunt o batjocură şi se poate rupe bucăţĭ din ele cu mâna.

—✠—

D. Ioan Lahovary nu maĭ vrea să meargă ca ministru plenipotenţiar la Paris.

—✠—

In urma nenumăratelor scandalurĭ, Primăria Capitaleĭ a ajuns o citadelă care este păzită de toate părţile.

In curte, pe scărĭ, pe la uşile tutulor biurourilor staŭ de pază sergenţĭ de stradă. In total *douĕ zecĭ* de sergenţĭ sunt gata **să sară la cel maĭ mic scandal.**

* * *

Şedinţa de astă-seară a consiliuluĭ se prevede să fie foarte furtunoasă căcĭ, maĭ mulţĭ consilierĭ sunt hotărîţĭ să înfiereze aspru de tot necurmatele scandalurĭ provocate aproape zilnic de Brătescu cu betivĭĭ luĭ.

—✠—

Paza fruntarieĭ Prutuluĭ, în partea de sus a Moldoveĭ, s'a întărit cu pichete de călăraşĭ — contra năvălireĭ jidanilor goniţĭ din Rusia; şt carĭ cu preţul vieţeĭ chiar, cauiă să treacă Prutul înot la noĭ.

—✠—

Maĭ la toate ministerele, în faţa căldurilor tropicale ce aŭ cuprins Capitala, Miniştriĭ-titularĭ aŭ dispus ca orele de serviciŭ pentru funcţionarĭ să se înceapă de la ora 7 dimineaţa până la 1 p. m. scutindu-ĭ de a veni şi după prânz. Aşa s'a făcut la Resbel, Lucrărĭ Publice, Căile ferate, Poşte şi telegrafe etc., o mĕsură cât se poate de bună şi da laudabilă.

La ministerul de interne însă, pe lângă că nu s'a făcut nimic, se abuzează chiar şi cu aceia ce s'a stabilit odată.

Atât Ministrul de interne cât şi secretarul sĕŭ general, uită se vede că nu numaĭ Domnia lor sunt fiinţe, căcĭ nu se mulţumesc a veni târziŭ, dar aŭ pretenţiunea să ţie câte 2 ceasurĭ în fie-care zi peste orele regulamentare pe bieţiĭ funcţionarĭ. Aşa orele de cancelarie sunt între 9—12 şi 2—5. D-l Ministru însă vine la 11 şi ese la 1, iar secretarul sĕŭ general vine la ora 3 şi ese la ora 7.

Sunt liberĭ Domnia lor sĕ vie când vor potti, însă să nu se ţie atâta lume la cheremul D-lor peste orele regulamentare de serviciŭ, maĭ ales că de multe orĭ 'şĭ pierd vremea discutând lucrurĭ ce nu aŭ a face întru nimic cu afacerile ce privesc Ministerul de interne.

—✠—

Maĭ mulţĭ birjarĭ s'aŭ prezentat la Primărie astă-zĭ, cerênd suprimarea Tram-Carelor.

—✠—

Sache Popovicĭ, finul luĭ Brătescu, cel care a ameninţat pe D-l Hagi-Stoica la Primărie ierĭ, va fi depus de către parchet astă-zĭ.

—✠—

Comitetul central al Ligeĭ pentru Unitatea Culturală a Românilor aduce la cunoştinţa membrilor şi publiculuĭ, **că noul local al Comitetuluĭ** şi **biuroul Ligeĭ** s'a instalat în **Pasagiul Român.** Ceĭ ce doresc a comunica cu Liga sunt rugaţĭ a se adresa acolo.

—✠—

Administraţia „Adevĕruluĭ" roagă pe toţĭ abonaţiĭ sĕĭ din judeţe, cărora li s'a făcut cunoscut expirarea abonamentelor D-lor, să binevoiască a se grăbi cu preînoirea luĭ, trimiţêndu-ne costul prin mandate postale, care se primesc la toate oficiile postale precum şi la toate gările.

Aceĭ din Capitală sunt rugaţĭ a'l achita în mâinile încasatoruluĭ nostru contra liberăreĭ chitanţeĭ tăiată din matcă.

—✠—

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul" roagă foarte stăruitor pe toţĭ cititoriĭ sĕĭ cu numĕrul sĕ nu plătească nicăirĭ şi sub nicĭ un cuvînt foia noastră maĭ mult de 10 banĭ.

Vĕnzătoriĭ noştri aŭ deja un rabat de 25 la sută ceia ce credem că este prea destul.

Mulţămim cu recunoştinţă persoanelor care bine voesc a ne arăta pe vênzătoriĭ abuzivĭ.

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din ***Strada Smârdan Nr. 15***, **în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.**

4% Renta amortisabilă	$84^{3}/_{4}$
5% Imprumutul comunal (1883)	94—
5% Imprumutul comunal (1890)	$95^{1}/_{4}$
5% Scris. funciare urbane	94—
5% Scris. funciare rurale	$97^{3}/_{4}$
5% Renta amortisabilă	$99^{1}/_{2}$
5% Scris. urbane de Iaşĭ	$85^{3}/_{4}$

Societatea Geografică Română

Premiul „Fraţii GEORGE ASSAN“ 1.000 (lei)

Biuroul Societăţiĭ pune la concurs :

Geografia Economică a Românieĭ

cu următoarele condiţiunĭ :

1. Lucrarea va forma un volum de aproximativ 200 pagine, formatul Buletinuluĭ Societăţeĭ.

2. Termenul trimiteriĭ manuscriselor se fixează până la 31 Decembre 1891.

3. Lucrarea premiată devine proprietatea Societăţiĭ Geografice.

4. Programa amănunţită pentru acéstă lucrare şi orĭ-ce alte desluşirĭ se pot obţine de la D. Secretar General al Societăţiĭ (Strada Vesteĭ, Nr. 4).

Vice-Preşedinţĭ: **Gen. G. Manu**
Gen. Barozzi.

Secret.-gen. : *George I. Lahovari.*

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI :

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăseştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ - Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucurdştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d, Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vaslui-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova.	Sâmb. 4^{30} p.m.	Luni 4^{30} p.m.	Joi 4^{30} p.m.
« Severin	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Calafat	Dum. 12^{20} a.m.	Marţ. 12^{20}	Vin. 12^{20} a.m.
« Widdin	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1^{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet	« 6^{35} «	« 6 «	« 6^{35} «
« Rahova	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopoli	« 10^{10} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Măgurele	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea	« 12^{50} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12^{50} p.m.
« Şiştov	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
« Ruaciuk	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4^{45} «
« Giurgiu (Sm.)	Luni 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia	« 5 «	« 5 «	« 5^{15} «
« Olteniţa	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «
« Silistria	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Ostrov	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova	« 1 «	« 1 «	« 1 «
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
in Brăila	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţĭ	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomit.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.
« Hârşova	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov	« 9 «	« 6^{44} «	« 9^{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Silistria	« «	« «	« «
« Olteniţa	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Luni 2^{30} a.m.
« Turtukaia	« 2^{45} «	« 2^{45} «	« 2^{45} «
in Giurgiu (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiu (Sm.)	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Rusciuk	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11^{30} «
« Şiştov	« 2^{45} p.m.	« 2^{45} «	« 2^{45} «
« Zimnicea	« 3^{15} «	« 3^{15} p.m.	« 3^{15} «
« Măgurele	« 5^{40} «	« 5^{40} «	« 5^{40} «
« Nicopol	« 5^{50} «	« 5^{50} «	« 5^{50} «
« Corabia	« 6^{50} «	« 6^{50} «	« 6^{50} «
« Rahova	« 7^{40} «	« 7^{40} «	« 7^{40} «
« Bechet	« 8^{50} «	« 8^{50} «	« 8^{50} «
« Lompalanca	Joi 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Luni 4 a.m.
« Widdin	« 6^{45} «	« 6^{45} «	« 6^{45} «
« Calafat	« 7^{15} «	« 7^{15} «	« 7^{15} «
« Gruia	« 10 «	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{15} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m.
« Severin	« 2^{30} «	« 2^{30} «	« 2^{30} «
Dela Severin	« 3^{30} «	« 3^{30} «	« 3^{30} «

Cursele vaporului local între Galaţi-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS: Dela Galaţi la Reni-Tulcea-Ismail : Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS: De la Ismail la Tulcea-Reni-Galaţi : Mercuri, Vinerĭ şi Sâmbăta la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.